

Симболичка амнестија, или случај Кристијана Голубовића

Пише: Душан Стојменовић
среда, 07 мај 2014 10:39

Не смета што си ништа, ако си нешто.

Виктор Иго

Посебно је занимљиво и индикативно у раду српских медија да оно што је и *де јуре* и *де фа*

к
то
установљено од стране државе и озваничено медијским путем као девијантност и тежак криминал, поприма, паралелно једну сасвим другу конотацију званично, такође кроз популаризацију телевизијских ток-шоу емисија најнижег облика хедонистичке тривијализације и парадирајућег конзумеризма. Редуковањем озбиљне друштвене патологије и аномије на ниво забаве, ироније, или пак, наводно озбиљном приступу проблематичном и несхваћеном појединцу; улизивачким фразама га сагледавати са “боље” стране и подстицати његове “врлине” исти проблем не само да бива потиснут, већ се тиме јавно представља као успех, тако што му се кроз забаву даје симболички легитимитет.

Све већа популарност Кристијана Голубовића је еклатантан пример како медијско кривотворење реалности и инструментализација јавног сервиса могу позиционирањем дискурса *лошег момка*, довести дотле да управо то лоше, може бити и *добро*. Врло добро.

Симболичка амнестија, или случај Кристијана Голубовића

Пише: Душан Стојменовић
среда, 07 мај 2014 10:39

Симболичка амнестија, или случај Кристијана Голубовића

Пише: Душан Стојменовић
среда, 07 мај 2014 10:39

